

ΓΚΑΛΛΕΡΥ ΑΔΕΛ

ΓΟΥΝΑΡΟ

Γ. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Με τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς τῆς Γκαλλερὺ πραγματοποιεῖται ἡ παλιὰ καὶ ἐντονη ἐπιθυμία τῆς Ἄνυμμου Διοργανιστικῆς Ἑταιρείας Ἑλλάδος νὰ βοηθήσῃ, μετὰ τὸ μέτρο τῶν συνάμενών της, τὴν ἐπικοινωνία τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν μετὰ τὸ κοινόν.

Ἡ ΑΔΕΛ ὑπόσχεται νὰ κρατήσῃ ψηλά τὸ καλλιτεχνικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐκδόσεων τῆς Γκαλλερὺ καὶ ἐλπίζει ὅτι τόσοι οἱ ἄνθρωποι τῆς Τέχνης ὅσοι καὶ οἱ φιλότεχνοι θὰ ἐκτιμήσουν τὴν προσπάθειά της.

Ἐπιμέλεια ἐκδόσεων: Γ. Ἰ. Ὀ. Χ. Α. Ν. Ρ. Ὀ. Μ. Α. Ν. Ο.

1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1955

Η ζωγραφική του Γουναρόπουλου κατορθώνει να μεταφέρει τό θεατή σ' έναν παράξενο φάνταστικό κόσμο. Τό δράμα του ζωγράφου ζετυλίγεται σ' ένα λυρικό κλίμα, όπου ή πραγματικότητα συγγενεύει με τό όνειρο.

Οί συνθέσεις του — άρχαιοπρεπείς συμβολικές παραστάσεις, τοπία, νεκρές φύσεις, σκηνές είδύλλίων ή σφριγηλές θηλυκές μορφές — δημιουργούν ένα καινούργιο μύθο, σ' ένα φαντασμαγορικό περιβάλλον, γεμάτο ύποβολή και μουσικότητα, πού τό πλάθουν τό χρώμα, τό σχέδιο και ό ίδι-αίτερος φωτισμός πού πλημμυρίζει τόν πίνακα.

Τό χρώμα, άποτελεί τό κυριώτερο «μουσικό» στοιχείο στή ζωγραφική του Γουναρόπουλου. Δουλεμένο με λείο τρόπο σέ άλλεπάλληλα διαφανή στρώματα, δέν έχει έντονες αντίθέσεις μά άπειρες άποχρώσεις, μία διαδοχή από χαμηλούς, τρυφερούς και χαρούμενους τόνους, πού είσχωρούν και σβύνουν ό ένας μέσα στόν άλλον, ξεδιπλώνονται σέ ρευστές, κρουστάλλινες ζώνες, σέ σπειροειδή μεγάλα κύματα πού ύποβάλλουν ήχητικές άρμονικές συσχετίσεις. Έξαιρετικά εύαίσθητο και έκφραστικό είναι τό σχέδιό του. Γραμμή πεντακάθαρη, «μεσογειακή», συγκεκριμένη, γοργή, παισιώνει μέσα σέ παράξενα άραβουργήματα τίς μορφές πού ξεπροβάλλουν άγνές, σάν τό πεντελικό μάρμαρο· ζετυλίγεται και ρέει, άνεβαίνει, έρχεται νά χαϊδέψη τό όμορφο πέτρινα στήθη, πού λάμπουν από εύτυχία και χαρά, κυματίζει και χάνεται μέσα στό ζέπλεκα μαλλιά, άγγίζει τρυφερά τούς ώμους, ύπογραμμίζει τούς γλουτούς. Η έκφραστικότητα του σχεδίου κορυφώνεται στό χέρια, πού τόσο θυμίζουν τά χέρια από τίς έταίρες του Ούταμάρου. Κομψά στήν κίνηση, λυγικά, χαριτωμένα και τρυφερά. Χέρια γεμάτα πάθος και συστολή.

Τό πρόβλημα του φωτός έχει άπασχολήσει από πολλά χρόνια πριν τό Γουναρόπουλο. Ό τρόπος φωτισμού των αντικειμένων καθορίζει τό ζωγραφικό χώρο. Ό όμοιογενής φωτισμός, πού έχει τήν ίδια ένταση πάνω στό κάθε μέρος του αντικειμένου πού φωτίζει, άποδίνει ένα δυσδιάστατο χώρο. Τό αντικείμενο, δηλαδή, παραμένει στήν έπιφάνεια του πίνακα. Όταν ή ένταση του φωτός κυμαίνεται και σχηματίζει συνεπώς τόνους και ήμιτόνια, τό αντικείμενο προβάλλει έξω από τήν έπιφάνεια, αναγλυφικά, σέ τρεις διαστάσεις. Τό ζωγραφικό φώς του Γουναρόπουλου, πού άποτελεί και τό μεγάλο άνακαινιστικό στοιχείο στό έργο του, είναι έντελώς ανεξάρτητο από τόν πραγματικό φωτισμό. Είναι ένας συμβατικός «όργανωτικός φωτισμός με κυκλική διαδρομή», όπως τόν χαρακτηρίζει ό ίδιος, πού δημιουργεί ένα χώρο «ένδοσφαιρικό» και πού μέσα σ' αυτόν προβάλλουν τά αντικείμενα. Τό αντικείμενο πού φωτίζεται «κυκλικά» μετέχει στό χώρο, είναι μέσα στό χώρο και γίνεται έτσι τό κέντρο του ίδιαιτέρου αυτού ζωγραφικού κόσμου.

ΤΩΝΗΣ Π. ΣΠΗΤΕΡΗΣ

Κατάλογος Έργων

1. Τρεις κόρες
2. Προμηθεύς δεσμώτης
3. Τοπίο
4. Μορφές γυναικών πού φεύγουν
5. Μορφή γυναικεία με κοσμήματα
6. Τουλίπες
7. "Αλογο σέ βράχια
8. Τοπίο
9. Γυμνό
10. Προσωπογραφία
11. Μορφή γυναικεία με τουλίπες
12. Φιλί
13. Μορφή γυναικεία με περιδέραιον.
14. Τοπίο
15. Εϊδύλλιον
16. Εϊδύλλιον
17. Μορφή κόρης
18. Όρφεύς
19. Ψάρια πού φεύγουν
20. Χέρι δεμένο στήν θάλασσα
21. Δύο μορφές γυναικών σέ βράχια
22. Μορφή γυναικεία μαζεύει τουλίπες
23. Τοπίο με είδύλλιον
24. Τοπίο
25. Δύο περιστέρια σέ βράχια
26. Μορφή γυναικεία σέ έκσταση
27. Άστακός και ψάρια

Σχέδια